

הדורות

אלף החמישי

סדר

shedim

שכח בתשובות ר' שמעון בר צמח ס"י ו' שר' יעקב בן בתו של רשי"י היה נמצא בימי רבנן אברהם בן עוזרא (וכ"כ בהגהה"ה ספר יוחסין בסדר הקבלה להרמ"א, שהיה בימי רבנן אברהם בן עוזרא, כמ"ש התוס' פרק קמא דראש השנה (י"ג ע"א) הקשה ראב"ע כו' והשיב לו רבינו שם כו'). אבל חשבתי שט"ס הוא, ור"ל ר' יעקב מעיר דומרג, וקבלתי מהר"ם פאדרואה שיש לו קבלה מרבותיו שרבינו שם חיבר ספר בשער ע"ג גחלים הנ"ל (ע"ש ר' שמואל הלוי). ונראה במקומות רבות במרדי כי הייתה מלאכתו להלוות בריבית, וראייתי בקונטרס ישן שהיה עשיר גדול ונאהב בחצר המלך, וראייתי במרינו הג"מ עדרי אל טריבתו ספר גדול קשור בו סודות וענני קבלה וחותם היה כתוב זה המעשה ז"ל, העתקה זו באה מפרישי מדרש הר"ר שמואל ב"ר אליהו מאיברא, ידעו כל הקהילות כי יום ד' ט' באב היה הנביא אמרת דורש בעליית הר"ר מנחם הורדינאי, אשרי يولדו, והרבנים יושבים לפניו, הר"ר יעקב מפרואנסי וה"ר יצחק

(לח) רבינו יעקב מרומרוג הוא הנקרא רבינו שם. מצאתי בקובץ ישן כתבת יד דתלמידי רבינו שם רבו, ומגדולי תלמידיו: רבינו אליעזר ממיז, כמ"ש ספר ידים מצוה קל"ט, ורבינו פטר ורבינו יצחק הוקן בן אהתו והר"ם מפונטיזא והר"ם מאיברא ור' משה בר שלמה הכהן נקראה במרדי סוף יבמות ורבינו יום טוב מינוי מבכור במרדי פ"ג דמועד קטן. ומהר"י קולון כתב דבר על העטו רבי רבינו שם וכותב בעטו רמי רבי רבינו יעקב מרומרוג ומסתפק אם גם רבינו שם מאורלינש תלמידו גם כן, עד כאן כתוב בקובץ ישן הנזכר. ובשלשת הקבלה נתערבב מאד, שכח רבינו יעקב מרומרוג הוא אחר שהיא בזמן הראב"ד בעל ספר הקבלה, ותמה על הרשב"ץ, וזה כחו מהගהה המרדכי בגיטין אמר רבי רבינו שם דשנת השמטה ה' אלף ולט, ע"ש דף מ'. ויסוד זה נשמש במקומות אחרים והויסף לערך דברי שפתוי ישנים. ובאמת בחנים טrhoת וגהגה מרדכי דידייה אמר דשנת השמטה לרשי"י שנת ל"ח ולרבינו שם שנת ל"ט, כלומר דמאתו לשון זה שביביא הגהה מרדכי מהשכלה לדעת רשי"י ולדעת רבינו שם בשנים שהוא עומד. וזה אמרת וצדיק ופישוט דרבינו שם הוא ורבינו יעקב מרומרוג, והוא היה בזמן הראב"ד בעל הקבלה ובזמן הראב"ע כמ"ש התוספות, וכ"כ בתשכ"ז ח"א סימן ע"ב, והבאתו לעיל בمعרכת אל"ף (ע"י הראב"ד השלישי). וכן מוכח בקונטרס שבידי משות' רבינו יעקב מרומייש כתב יד שהיה שואל פסקי הלכות מן השמים שכחוב בו שהיה בשנת תתקנ"ג ובכלל דבריו כותב רבינו שם ז"ל, הן אמרת כי אני הצעיר כתבתי דהיה בזמן הראב"ד בעל הקבלה, והרשב"ץ נראה שכוון להראב"ד בעל ההשגות. ויש ליישב, ודוק היטב. וכבר כתבנו במערכת אל"ף (ע"י רבינו אברהם אבן עוזרא) כי השבח השביב ורבינו שם להראב"ע, וכי שידיו לכבודו, הובא בספר עומר השכחה ע"ש. ורשי"י ורבינו שם קדמו להרמב"ם וכמו שכבר כתבתי בנדפס במערכת תי"ז אותה ד' (ע"י תוספות).

אך שם לא היה כדי ספר שלשות הקבלה ולא ידעתו במה כתו גדול (שם הגודלים להחיד"א אותן י').

יצחק חבר תוספות שאנז, ורבי שמשון זה למד עם רבינו שם ורבינו שם דודו של רבינו יצחק היה. כתב מהר"ק בתור תוספות שאנז אזלין שם אחרים מחודשים על פי גודלים שמתו אחר תוספות שאנז, כגון רבינו יצחק בר אברהם ורבינו אלחנן וגודלי איברא:

ד' אלףים תתק"ל

אנו יתנו לך
רבינו יעקב אחיו של רשב"ם, הנקרא רבינו שם ל", היה חכם גדול ומופלג בירושה הבנה, לא קם כמוו מפלפל ומודה על האמת. וחבר חבורים ספר הישר, וספר הפסקים, (כתב שפתי ישנים, שווית ר' יעקב מרומרוג הוא ורבינו שם צרפתוי, ועוד חבורים אחרים. עיין מהר"ק ס"י נ"ב). והוא מורהנו יעקב מאורלינש נקראה בהגיה דרומב"ס סוף פרק ט' דהלוות ספר תורה. ותוספות פלפלים על הגمرا, והוא רבינו שם שמיאים התוספות תמיד, ובגהה"ה דרדרדי דגיטין אומר רבינו שם שנת השמיטה הוא ה' אלףים ל"ט, ותמהתי بما

למצואה צריך קשירה בכל יום אבל לא לעכב, השיב ורבינו שם וכי איזה מצואה היא לא לעכב אלא למצואה, השיב משה הוואיל ואמרת כך דעת לך שטעית כי חוכה היא לקשו בכל יום והקשירה צריך להיות בשל ראש בדלהת, וראיה אביא לך מחרותי שנתתי לך וממן הפסוק שהבאת וקשרתם לאות על ידך הרוי שסמן אותן אצל וקשרתם לומר לך שאתה צריך אתה לקשור אותם שם לאות והיינו של ראש. אבל רבינו שם והוא כתיב אחריו והוא לטוטפות בין עיניך שם של ראש, מכל שאינו מדבר למעלה בשל ראש. אבל משה רבינו ע"ה, אפשר לך מדרש הפסוק וקשרתם לאות, אותם של ראש שם לאות צריכין קשירה, והוא דסמן על ידך אחריו, לומר מתי וקשרתם בזמן שהוא על ידך, והדור כתיב והוא לטוטפות בין עיניך, לגזירה שווה מקימה. ועוד לדבריך שאתה אומר שהקשירה בשל יד בי"ד לא צויתו לעולם ולא למדתיה, אכן חכמים תקנו אותה בסברותם להשלים שם שרדי' ובשביל כך לא רצוי לעשותה בראש שלא יטעו לומר שצויותים כך מאחר שאינה מצורפת עם שי' ור'. ואח"כ בא רבינו אליהו מפרישי לסיע למשה ורבינו ע"ה והוא מסדרים בהלכות זה זה ומביין ראיות ורבינו שם היה משיב, והרב ר' יעקב מפוריאנסי אמר אל הנביא ישאל על מי לסמוֹך, השיב מרע"ה לא מצאנו בכל התורה שיצטרך לעשות יוז"ד, ואם יעשה כדי הוא ורבינו שם לסמוך עליו בשעת הדחק, אכן מצואה מן המובהך לקשור כל הקשר בראש. ולמהר שאל מהר"ר שמואל הנביא למשה ורבינו ע"ה הי"ד משדי

מגש מורה מיר ור' מנחים והר"ר אברהם ב"ר שמואל והר"ר אהרן ב"ר יצחק והר"ם מקושביה ורבנים אחרים, ודורש להם שירותם, ולבסוף דרשו שאל הר"ר יעקב הנ"ל אל הנביא (עיין שלשלאת הקבלה דף נ"ד א' שכחן אولي זה הנביא הוא רבינו שמואל שהבר ספר חסידים, אביו של ר' יהודה חסיד שנקרא נבי' וא"ל אדוני תשאל אל מהר"ר אליו מפריש ואל ורבינו שם האיך קושרין קשר של תפילין, אם צריך לקשו בכל יום או די בהדוק או אם צריך הדוק וקשירה (עיין תוס' מנוחות ל"ה סוף ע"ב עניין זה שמחולקים ורבינו שם ורבינו 1234567 אליו, ובתוס' חולין ט' א'), והנביא קרב מיד לפניהם את מטטרון וכך אבל מט"ט מט"ט רד בכאן לפנינו, והשיב לו מט"ט מה חרצה לא ארד כי משה לפניך ויראתי לילך, אבל שאל מה שתרצה ואשיב לך. והנביא כעס וא"ל פעם שנייה רד ותביא עמך הר"ר אליו מפריש ורבינו שם, אבל ר' אליהו אינו יכול לירד כי הוא מקריב קרבנו לפני הקב"ה, אבל הנביא מכל מקום ירד כי אנו צריכין לתלמודו, אבל מט"ט אם ירד שכינה תרד עמו, אמרו כל הרבנים אינו מן הרואין להטריח השכינה. השיב ר' יעקב תשאל את משה ורבינו ע"ה שהוא בכאן. וכן עשה הנביא ושאל ממנו האיך קושרין קשר של תפילין, אבל משה רבינו ע"ה אין אתם קושרין קודם כי הקשירה לא בשל יד הוא אלא בשל ראש וצריך לקשור בכל יום, וירד ורבינו שם כاري ואמר משה טעית כי הקשר אין צריך בכל יום אלא הידוק ולא בשל ראש היא אלא בשל יד דכתיב וקשרתם לאות על ידך, ענה משה ברוב ענותנותו אני אומר

תנchromא בר אבא חברו, אבל בשלשות הקבלה דף נ"ב כתוב ר' נחמן חבר ספר הנחמני, והיה בן אחותה הסמ"ג עכ"ל. לא עיין בדף נ"ח ב' הג"ל, כמודומה שטועה:

כתב בתשובות רשל"ס סכ"ט, אחר רב"ם מלך רבניו שם, ושםשו לפניו רב' יעקב האליגז'י ור' יצחק בר ברוך ור' יוסף בכור שור (ובשפתינו ישנים מביא חדשניים בסדר התורה על פי קבלה, חברו יפה, ר' יוסף בכור שור) ורב"ם (הוא ר' יצחק בר' מאיר שהיה גדול בתורה וחבר שו"ת ושיטות ותוספות, היה אחיו השלישי של רבניו שם) ור' יעקב הלבן ור' יצחק מדרמן ור' בנימין מקנמובורייא ור' יצחק בר מרדכי, ור' אליעזר ממץ' ור' משה כהן אשכנזי (נקרא הרמן'ך ועשה השגות על הרמב"ם והרמב"ם השיב לו, שלשלת הקבלה נ"א א'). ובימיו רבניו החסיד אליהו בפריש ור' מנחים בר פרץ בייאני ור' חזקיה בלצדיא ור' משולם בליאון ור' אפרים הנביא בריגנספורק.

כתב שלשלת הקבלה דף נ"א במרדי ריש פרק כל הצלמים, ר' אפרים בר יעקב השיב לרבניו יואל ונקרא ר' אפרים מבונה, ואולי זהו מה שכותב יוחסין שר' יואל העוזרי היה תלמיד ר' אפרים מריגנסבורק, חתנו של בן ירח, והוא ור' אלעוזר בר' שמعون נפטרו ה' אלף' ד', ר' יהודה בר' קלונימוס נקרא ריב"ק, ור' מנחים ור' אלעוזר בניו (ועיין נובלות חכמה בדף מיוחד אני אלעוזר בר' יהודה בר' קלונימוס, לדעתו זה הוא, ועשה פירוש על ספר יצירה והעתיקו שמואל בר' חיים הלוי והוא אצלי כתוב יד, וכותב שאל ממי אלעוזר בר' יהודה בר' קלונימוס בר' שמואל בר' קלונימוס החרוזן), ור' שלמה כהן גיטו ור'

מן מה לא נכתב עם השי"ז, השיב משה רבינו ע"ה, לא ראיתי הקב"ה כי אם מהחוורי וראייתי שי"ז ודיל"ת שבראשו של הקב"ה והיו"ר שבזוויע לא ראיתי. ע"כ. קיבלתי מתלמידי הגאון ר' לייאון דמוריאל ומג' זקני הדור, ואמרו שקבלת אצלם מזקניהם שכ' היה המעשה שבחיותם רבניו שם ורבניו אפרים הגדול בר' יצחק בריגנסבורק צרפתி אשר נפטר אח"כ שנת תתקל"ה מלמדים בישיבה יהוד, והיו מפלפלים על קשר התפילין, כי ר' אפרים אמר שחביב לקשר בכל יום שנאמר ושורותם לאות על ידך, ורבניו שם אמר שלא יש חוב לעשותו בכל יום, וכן פלפלו הרובה עד שחרה אףו של רבניו שם ויעמוד על רגליו ויקרא בקול גדול ויאמר משה רבינו ע"ה רד, וכן צעק ג' פעמים עד שידך מרע"ה בישיבה, ויאמר לו ורבניו שם אני אומר שאיןקשרו קשר של תפילה בכל יום ושלא צוית זה בתורה שקיבלה מהקב"ה, והודעה משה ורבניו ע"ה לדבריו וילך לו. ע"כ. ובמרדי בהלכות קטנות רומו דבר זה (שלשלת הקבלה דף נ"ב):

כתב (הייחסין בדורות הגאנונים), נפטר בעיר רימיניו, קרוב לטריאווש כמו ג' פרסאות, שנת תתק"ל (ואני מצאתי כתוב תתקל"א, ד' תמח). וכותב ר' חיים כהן תלמידו בפרק הנושא (עיין חוס' כתובות ק"ג) שאללו היה בשעת מותו היה מטמא לו. וזה ר' חיים היה אבי אמו של הסמ"ג (על חלה אלף הששי), ואבי אמו של רב נחמן שחابر הנחמני כנראה בשם עשין סי ר"ל. עיין מהרי"ק סי קמ"ט. (שלשלת הקבלה נ"ב ב'. ונ"ח ב') ובשפתינו ישנים אותן ת' כתוב ותנchromא - ר'